

Bertold Brecht - Dijalekrika u Teatru

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 12 | Nivo: FDU Cetinje, Odsjek Dramaturgija

Bertolt Brecht njemački je dramatičar, režiser i teoretičar pozorišta, koji je na modernu pozorišnu istoriju najvise uticao svojim konceptom tzv. epskog pozorišta. Bertolt (Eugen Fridrich) Brecht, rodjen 10. 02. 1898. u Augsburgu, južna Njemačka. Poeziju je počeo pisati kao dječak, a prva pjesma izdata mu je 1914. godine. Između 1919. i 1921. piše pozorišne kritike za socijalistički list Die Augsburger. 1920. radi kao dramaturg u Kammerspiele u Münchenu, gdje mu je izvedena drama 'Bubnjevi u noći'. Drama je nagrađena prvom nagradom Kleistpreis. Studirao je prirodne nauke i medicinu u Minhenu, ali ubrzo se posvećuje pozorištu. Prvu dramu, 'Baal', napisao je 1918. godine (izvedena je 1923.), a u njoj se bavi seksualnošću i slavljenjem života. Time započinje svoju karijeru dramatičara, teoretičara pozorišta, pripovjedača i pjesnika, režisera i filmskog pisca. U pozorišnu teoriju uveo je pojam epskog teatra, razvio je teoriju Gestusa i čuveni efekt začudnosti (Verfremdungseffekt) bez kojih bi danas savremena pozorišna teorija bila nezamisliva. Brechtovo nemilosrdno i gorko ruganje modernom društvu ljudsku stvarnost svodi na četiri osnovne funkcije: jesti, bludničiti, mlatiti i pijančiti ('Uspon i pad grada Mahagonnya', 1930.) lako sarkastičan stav i stil nisu nikad napuštali Brechta, u njegovim se scenskim djelima javlja i toplo saosjećanje sa siromašnima i slabima. 1923. godine dolazi u Berlin gdje u Deutsches Theater radi sa poznatim režiserima tadašnjeg doba Maxom Reinhardtom i Erwinom Pisactorom. U saradnji sa kompozitorom Kurtom Weillom piše 'Operu za tri groša' po predlošku 'Prosjačke opere' Johna Gaya i J.C. Pepuscha iz 1728. godine, s kojom je započeo njegov međunarodni uspjeh. Njemački filmski režiser Georg Wilhelm Pabst snimio je 1931. godine film prema tom Brechtovom komadu, koji je doživio veliki uspjeh. 1933. godine, nakon dolaska nacista na vlast u Njemačkoj, Brecht odlazi u izgnanstvo. U Danskoj ostaje do 1941. godine, a zatim preko Rusije odlazi u S.A. D. U Hollywoodu (1941.-1947.) se pokušava baviti filmom bezuspješno. On sam nezadovoljan je posljednjom verzijom filma 'I krvnici umiru' koji je režirao Fritz Lang 1943. U Njemačkoj su njegove knjige spaljivane, a Brecht je odsječen od svih zbivanja vezanih za pozorište u Njemačkoj. Međutim, tih godina piše svoje najpoznatije drame i postaje slavan. 1940. tako nastaje 'Dobri čovjek iz Sečuana', a 1941. 'Majka Hrabrost i njena djeca' u kojoj se bavi hronikom tridesetogodišnjeg rata u Evropi. Život Galilejev nastao je 1939., a premijeru u New Yorku Brecht nije video jer je optužen za protiv-američko djelovanje, te je iste godine morao napustiti Ameriku. Preselio se u Švajcersku gdje je proveo godinu dana u Cirihu, pišući svoje važno teorijsko dijelo 'Mali organon za teatar' i postavljajući na scenu Sofoklovu 'Antigonu'. 'Kavkaski krug kredom' završava 1945. godine. 1949. godine vraća se u istočni Berlin gdje osniva svoje vlastito pozorište Berliner Ensemble. Za premijernu predstavu svoga pozorišta Brecht je izabrao dramu 'Gospodin Puntilla i njegov sluga Matti' Brecht je sarađivao s vodećim kompozitorima toga doba: Kurtom Weillom, Paulom Dessauom, Hansom Eislerom i Paulom Hindemithom, a pisao je i poeziju, objedinjenu u dvije zbirke, obje izdate pod imenom 'Pjesme'. 1950. Bertolt Brecht i Helene Weigel (njegova supruga, glumica) dobijaju austrijsko državljanstvo, predstava 'Majka Hrabrost i njena djeca' u režiji Jeana Vilara (1951.) donosi mu popularnost i u Francuskoj, koju potvrđuje učešće Berliner ansambla na Internacionalnom kazališnom festivalu u Parizu 1954. Godinu dana kasnije Bertolt Brecht dobiva Staljinovu nagradu za mir. Bertolt Brecht umro je od srčanog infarkta 14.08.1956. u Istočnom Berlinu. Pokopan je na Doroteheenstadtskom groblju, uz Hegela i Fichtea.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com